

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟΥ MICHEL PROVINS

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ... ΤΣΑΡΛΕΣΤΟΝ

(Σ' ένα άριστοκρατικό παριζιάνικο σαλόνι. 'Ατμόσφαιρα άκρως ελεγκτής. Γυναικείες ώραιες του «καλλιτέρου κόσμου» και άνδρες που τρέχουν παντού προς αναζήτηση έρωτικών περιπετειών αλλά και καταλλήλου, πολυτάλαντου δηλαδή ουνζόνου. Ώρα μία μετά τα μεσάνυχτα. Μία τζατζ-μπάνι από μαύρους παίζει ένα μεθυστικό ταγκό. Τα βλέμματα γίνονται θεομότερα και τα χείλη μωσανοίγουν για να ψιθυρίσουν λόγια έρωτικά. "Ενα ζευγάρι φθάνει ως την είσοδο μιάς μικρής ορόρας, έστημας τη στιγμή αυτή, γεμάτης από τριφυλλία και τριαντάφυλλα).

NTE ZAPNTI, (σταματώντας).—Είνε όνειρο νά χορεύη κανείς ταγκό μαζί σας !

ZIZEA ΜΟΡΑΕΛ.—Τό λέτε σάν νά είνε ή πρώτη φορά που πραγματοποιήσατε αυτό τ' όνειρο.

NTE ZAPNTI.—'Όχι βέβαια, αλλά τή φορά αυτή είχαν μιάν άριμονία οι κινήσεις μας που νόμιζε κανείς ότι δημιουργήσαμε έμεις οι ίδιοι τόν λιχνιστιζό ρυθμό του χορού μας.

ZIZEA, (γελάοντας).—Τί ποιήσεις, θεέ μου, τί ποιήσεις ! 'Ω, άν άν δεν σάς ήξερα τόσο καλά, πώς θα μπορούσα νά ξεγελαστώ !

NTE ZAPNTI, (κνιτάζοντας τη σέρα).—Τί λέτε, ξεουραζόμαστε έδω λίγο ;... Είνε θεσπέσια ή σέρα αυτή, σωστός παράδεισος.

ZIZEA.—'Όπου όμως πρέπει να καθήσετε ήσυχος, γιατί μπορεί νά τόν επιτρεθεί κανένας άγγελος...

NTE ZAPNTI.—Μά πάντα,πάντα τό ξερετε αυτό πολύ καλά... Κάθε φορά που σάς βλέπω ύφισταμαι τήν γοητεία σας... 'Απόψε όμως έχετε όλα σας τά συνηθειμένα θέληγητά σας μά και κάτι παραπάνω άκόμη...

(Μπαίνουν στη σέρα και κάθονται σε μιá γρήνη πολυθρόνα κοντά-κοντά).

ZIZEA.—'Ε ! λοιπόν άν και είσθε φιλάρεστος και δεν πρέπει νά σάς λέγω αυτά τά πράγματα γιατί τό παίρνετε άπάνω σας, ως τόσο μά σάς τό πό ; μου άρέσετε και σεις !

NTE ZAPNTI.—Και όμως άν και σάς βρίζω γοητευτική και μ' όλο που σάς άρσώ, τόσες φορές συναντηθήκαμε τόν χειμώνα αυτόν,εξάναμε τόσες ζουβέντες, και ποτέ δεν προφέραμε τήν περιφημη λέξη...

ZIZEA.—Τήν όποίαν δύο νέα πλάσματα που αισθάνονται άμοιβαία έλξη, δεν είνε δυνατόν παρά νά τήν προφέρουν μά μέρα !...

NTE ZAPNTI.—'Ας τήν προφέρουμε λοιπόν. Σας... άγαπώ !

ZIZEA, (ήρωμα).—Και γ'ω επίσης σάς αγαπώ !

NTE ZAPNTI.—Θεέ μου τί εύκολα που λέγεται ή λέξη αυτή και νά μιν τόχουμε πει τόσο καιρό !

ZIZEA.—'Εσείς φταίτε ! 'Όσο μοντέρνα και άν είμαι δεν ήταν δυνατόν νά κάνω έγω τήν άρχή. Στο ζήτημα αυτό είμαστε άκόμη στον καιρό τών γυναιδών μας.

NTE ZAPNTI.—'Όστε και σ' όλα τ' άλλα πρέπει νά κάνω έγω τήν άρχή ;

ZIZEA, (ζάνοντας πως δεν καταλαβαίνει).—Σέ ποιά ;

NTE ZAPNTI, (λίγο δυσακούς και κωτών παύοντας άποτόμως άπόφαση).—Μά νά... στο ζήτημα του γάμου. Θέλω νά γίνετε γυναίκα μου.

ZIZEA.—Πώς βιάζεστε ! (Πειραγικά). 'Αλλά είνε νά μη βιάζεται κανείς με τά έκατομμύρια που έχω...

NTE ZAPNTI, (άνασηχθέντος λίγου).—Ζιζέλ, είνε προσβλητικό για μένα αυτό που είπατε !...

ZIZEA.—'Ελάτε τώρα, μήν κάνετε έτσι... Ξέρω, ότι μ' αγαπάτε, ότι και σάς τραβά σε μένα, τώρα δά δεν τά είπαμε όλ' αυτά ; 'Αλλά όμολογείτε τω, και τά έκατομμύριά μου δεν σάς φαίνονται άσχημα. Θά με βρίζατε τόσο γοητευτική άν δεν ξέφατε τί ό μπαμπάς έχει μεταλλεία άδάμαντος στην Αυστραλία ;

NTE ZAPNTI, (θλιόντας νά άποδώση τό πειραγμα).—Γις τά όποια όστόσο διηγούνται πολλά...

ZIZEA.—'Ω, άν ήταν νά ζητή κανείς πιστοποιητικά «έντιμου άποκτήσεως» για όλα τά χιλιοστά που κυκλοφορούν, πολύ λίγα, σάς βεραιώ, θά εύρίσκοντο εν τάξει... 'Αλλοστε στην πατρίδα μου, τήν Αυστραλία, όλ' αυτά δεν έχουν καμμιά σημασία... Δεν μου λέτε όμως, ζήρε, σεις που πολυεξετάζετε τόσο τήν προέλευση της περιουσίας μας, τί αντιπροσώπευετε ;

NTE ZAPNTI, (που τά γάνει λίγο).—'Ενα όνομα καλό, άριστοκρατικό, προς τό όποιον έχω όλες τις ύποχρεώσεις τών άλλων άριστοκρατών.

ZIZEA.—Πού ή τσέπη των είνε πανί με πανί.

NTE ZAPNTI.—Τών όποιών όμως ή τιμή διατηρείται έντελώς άμειπτη.

ZIZEA.—'Ού ! και αυτό είνε ένα εμπόρευμα, που ή τιμή του διαρκώς ξεπερνάει. Λίγα χρόνια άκόμη και δεν θά'χει καμμιά πέ-ραση.

NTE ZAPNTI.—Θεέ μου, με τί όμότητα που μιλείτε ! ZIZEA.—'Ετσι μιλούν όταν πρόκειται για «ποθήσεις» !

NTE ZAPNTI.—Τόσο τό χειρότερο ! 'Ας μιλήσουμε με τήν γλώσσα σας... 'Αλλοστε δεν είνε και πολύ δυσάρεστη.

ZIZEA.—Διάβολε !.—'Όστε λοιπόν άς συγχεφαλαιώσουμε : 'Εγώ έχω περιουσία λιγάκι... όπόπου προελθούσε. Σεις είσθε πτωχός, αλλά με άριστοκρατικό όνομα, με πρώτης τάξεως σχέσεις που μπορούσαν νά χρησιμεύσουν στο μπαμπά μου για τις δουλειές του.

'Υπολείπεται τώρα τό τί αντιπροσώπευε έμεις οι δύο ως άτομα : αισθήματα, ιδέες, ιδιοσυγκρασία... παρελθόν.

NTE ZAPNTI.—'Όσο γι' αυτά, μου φαίνεται ότι σάς γνωρίζω πολύ καλά.

ZIZEA.—Πήτε μου λοιπόν τί είμαι.

NTE ZAPNTI.—Φωτιά της ζολάσως μέσ' ένα σώμα άγγελικό.

ZIZEA.—Θά προτιμούσα νά λέγατε διαβολικό... Και για τό παρελθόν μου ξερετε τίποτε ;

NTE ZAPNTI.—Μά αυτά που ξερετε όλος ό κόσμος... ότι τά είχατε φτάσει όλίγον καιρό με τόν Νταντιέ ντ' Αρσί και άλλον τόσο με τόν μικρούλη ντ' Ριξ, ό όποιος μάλιστα ήταν—έτσι λένε δεν ξέρω—και λιγουλάκι έρωτευμένος μαζί σας...

ZIZEA.—Ναι, είνε αλήθεια... Μά κι' έγω έχω άρκετές πληροφορίες για τό παρελθόν σας.

NTE ZAPNTI.—Γιά πήτε ν' άκούσω.

ZIZEA.—'Εν πρώτοις όλοι λένε ότι μοιάζετε με μέλισσα...

NTE ZAPNTI.—Πώς με μέλισσα ;

ZIZEA.—Νά, ότι σάς άρέσει νά μυτζεύετε χυμούς άπ' όλα τά λουλούδια.

NTE ZAPNTI.—Πολύ άόριστη ή κατηγορία σας. 'Αποδείξεις παρακαλώ, άποδείξεις !

ZIZEA.—'Ού ! τό μόνο εύκολό ! 'Η δις Ζοζέτ, ή πασίγνωστη θεατρινούλα, ή Λύντια Ριάνοφ, ή Κα ντ'ε Σντίξ, ύπήρξαν από τά πειό εύσημα λουλούδια που έτρυγήσατε τό μέλι του.

NTE ZAPNTI.—'Ω ! όσο για τήν τελευταία δεν έχετε δίηχο.

ZIZEA.—Σας άκούσα, δεν είνε και πολλές καιρός, γά τής μιλήτε στον ένικό, σ' έναν χορό. Και ξερετε πολύ καλά, δεν μιλεί κανείς στον ένικό παρά μόνον με τις γυναίκες με τις όποιες...

NTE ZAPNTI.—Με τις όποιες έχει κάποια συγγένεια...

ZIZEA.—'Εστο, αλλά όλες αυτές τις συγγενισές σας θά μου κάνουν τήν χάρη νά τις ξεφορτωθήτε, άν θέλετε νά γίνετε σύζυγός μου...

NTE ZAPNTI.—Και σεις νά διακόψετε κάθε σχέση με τόν Νταντιέ και τόν ντ' Ριξ.

ZIZEA.—'Ω, γιά μένα είνε πολύ εύκολο... 'Από φλέρω και τίποτε άλλο. Για σάς όμως θά είνε τάχα τόσο εύκολο... Θά έχετε τήν δύναμη νά εγκαταλείψετε τις... συγγενισές σας ;

NTE ZAPNTI, (αληθοζάντας τη).—Με ρωτάτε άν θά'χω τή δύναμη νά ξεράσω όλες αυτές ; 'Ε λοιπόν ναι. 'Αρζει νά ξέρω ότι μ' αγαπάτε, ότι θά γίνετε διζή μου. Ξέρετε άλλωστε πολύ καλά ότι είσθε ή φωτεινή άστρίνα που σβήνει όλα τά φτωγά μικρά άστρίκια... ('Υστερα από λιγότερη σιωπή κατά τήν όποία ή Ζιζέλ έστρεψε τά μάτια της προς αυτόν). (Στην κνημιάς).—Κυττάζτε λοιπόν πόσ' με συγχαίει, πόσο με ταράσσει, ένα σας μόνον βλέμμα !...

ZIZEA.—'Όστε με θέλατε τέτοια που είμαι ;... όλόκληρη ;

NTE ZAPNTI, (βάζοντας τό ματάκι του γύρω άπ' τη μέση της και τραβώντας τήν κοντά του).—Και σεις ; με παίρνετε καθώς είμαι επίσης ;... 'Ολόκληρον ;

ZIZEA.—(Γέρνει επάνω του και σμίγει τα χείλη της με τά δικά του σ' ένα θεσμό φίλ).—Σέ λατρεύω ! ('Υστερα άπομακρονομίη, χορίς ταχαγή).—Νά μας άρραβωνιασμένοι ! ...Τό καλλίτερο πράμα είνε νά κανονίξη μόνος του κανείς τις «μικροποθήσεις» του...

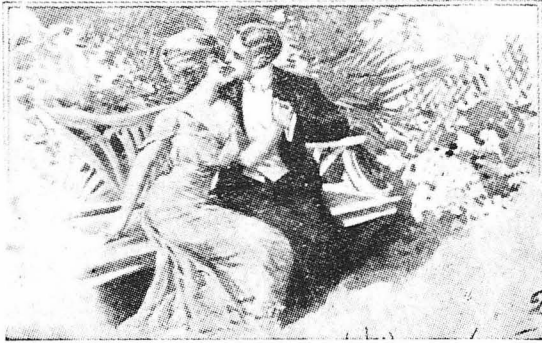
'Όταν άνακατάση; τούς γονείς, ή τούς συγγενείς σου σε τέτοιες δουλειές, χρειάζονται τύποι, διαδικασίες, όλόκληρη φασαρία... 'Ενώ ετσι, σε πέντε λεπτά, με καμμιά δεκαριά φράσεις, με δύο τρία φιλά, τελειώνουν όλα εύθύς...

NTE ZAPNTI.—Τί μοντέρνο που είμαστε τέλος πάντων !

('Η τζαζ—μπάνι άρχίζει σά βάθος ένα τσάρλεστον).

ZIZEA.—'Απλούστατα, φίλε μου, είμαστε άνθρωποι της εποχής ! 'Ανθρωποι του... Τσάρλεστον !

(Μπαίνουν από τήν σέρα και άρχίζουν νά ξαπαροεύουν).

... Και σμίγει τα χείλη της με τα δικά του σ' ένα θεσμό φίλ !..